

עמ"י 5712/06 - יעקב מימוני נגד מדינת ישראל - הונאה דרום

בית המשפט המחויז בבאר שבע
עמ"י 5712-06-14 מימוני(עוצר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט נחמה נצר
העורר יעקב מימוני (עוצר)
נגד מדינת ישראל - הונאה דרום
המשיבה

nocchim:

העורר וב"כ עווה"ד מסלום אריאטה

בשם המשיבה החוקר לאוניד גרינשפון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני עיר שהוגש על החלטה של בית משפט השלום בבאר-שבע מיום 02.06.2014, בה הורה בית משפט קמא על המשך מעצרו של העורר עד ליום 08.06.2014 עד השעה 14:00. בערר שבפניו טוען העורר, כי לא היה מקום כלל להאריך את מעצרו לפראק הזמן האמור. כמו כן, נטען, כי במסגרת חקירותו של העורר בשלב של טרם הדיון בבקשתה להפסיק ולהחזיקו במעצר, הוא נחקר אודות אירוע אחד, אשר התרחש יממה טרם הדיון בבקשתה ואשר במסגרתו, כך על פי הטענה, ניסה העורר לקבל במרמה ספר תורה תמורה לכך אשר חזותו החיצונית היא מזויפת.

לטענת העורר, במסגרת הבקשתה למעצר, נטען, כי כנגד העורר חדשות, כי התנהלות מעין זו חזירה על עצמה במספר הזדמנויות שונות קודם האמור, אלא שלשית העורר, בעת חקירותו הוא לא נשאל כלל לגבי אירועים אחרים או קודמים, ועל כן לא היה מקום כלל, כי בית המשפט במסגרת קביעת תקופת המעצר, יbia בחשבון אפשרות, כי העורר נחשד בביצוע עבירות נוספת, שעה שלעורך לא ניתנה ההזדמנויות הבסיסית להתייחס לחשדות אלה.

ציון, כי בפני בית משפט קמא, בא בקשה כאמור ביום 02.06.2014, להאריך מעצרו של העורר, אשר נמצא במעצר מאז 01.06.2014, למשך עשרה ימים. אין ספק, כי מדובר בבקשתה שעל פניה אינה מהבקשות השגרתיות ואורכי תקופת המעצר המבוקשת, בוודאי אינה רגילה ואיןנה שגרתית.

עינמי בהחלטת בית משפט קמא, וכי שאפרט להלן, באתי לכלל דעה, כי בסופה של יום, ניתן ولو בדייעבד, להצדיק את

הארכת המעוצר כפי שניתנה. יחד עם זאת, היה ראוי, כי בית משפט קמא, לפחות במסגרת החלטתו, היה מנמק בצורה מפורטת יותר מדוע בכך היה להאריך המעוצר לתקופה משמעותית כל כך, בפרט לאור העובדה, כי אם ימי המעוצר התבקשו ביחס לאירוע נקודתי אשר התרחש ביום 20.06.2014, כי אז ספק רב אם ניתן היה בעניין זה, להצדיק הארכת מעוצר כה משמעותית, ואם ימי המעוצר אמורים היו לאפשר העמeka של החקירה, גם לגבי מקרים קודמים, כי אז מצופה היה, שהיחידה החקורת, במסגרת חקירתה את העורר, תטיח בפניו דברים מפורטים יותר, ולא תשתפק בהציג חدد כללי בדבר ביצוע נתען של עבירות מעין אלו גם בהזדמנויות קודמות.

אכן, העורר שמר על זכות השתקה, ושאלות החקור נענו ב"אין תגבה". יחד עם זאת, ספק רב אם שאלת כללית בדבר מעורבות באירועים קודמים, יש בה כדי לצעת ידי חובה של הטחת אירועים קודמים חלק או כבסיס להצדקת בקשה להאריך מעוצר לתקופה שלכל הדעות לתקופה ארוכה, ויש מי שיאמר, אף ארוכה מדי. יחד עם זאת, הוואיל ובשלב הדיון בערר, עלה בידי לעין בתיק החקירה, כמו גם בתיקי החקירה נוספים אשר נפתחו כנגד העורר, כך שעלה בידי להתרשם מכך, שהטענה או החשד לקיום של אירועים מעין אלו קודמים, וחישב נתמך בסיס ראייתי, אשר בוודאי מצדיק המשך החקירה בכיוון זה ואף העמeka של החקירה על מנת לנסות ולהגיע לתמונה שהיא משמעותית יותר, הן מבחינת היקף המעשים המוחשיים לעורר, והן על מנת להבין את דרך פעולתו של העורר.

יש להזכיר, כי החשדות המוחשיים לעורר, הם בעניין מעורבות בהဏוגות תרמיתית, שיטית ומתחכמת עד מעוד. במצב דברים זה, העובدة, כי העורר שמר על זכות השתקה כפי זוכתו, בוודאי מטילה לפתחה של היחידה החקורת את הנTEL לנסוט ולהגיע לחקירת האמת בדרכים אחרות, ובכך יש בוודאי כדי להאריך את החקירה ואף לחיבר שימוש באמצעות החקירה אחרים לנוכח הימנעותו של העורר מלחשיב לשאלות שהוצעו בפניו.

לסיכום - גם אם היה מקום שבית משפט קמא, היה מפרט בהחלטתו בצורה מושכלת ומשמעותית יותר, מדוע בחר לקבוע את תקופת המעוצר כפי שבחר, הרי שבסופו של יומם, ובמבט על מהלכי החקירה מאז נעצר העורר ועד הגיעו הלום, מצאתי, כי היחידה החקורת מנצלת באופן ראוי, סביר אם לא לעלה מכך, את פרק הזמן שנייה בידה, ויש בהחלט להתרשם מהתקדמות משמעותית של החקירה.

אשר על כן, מהטעמים אותם מניתי, אין מוצאת מקום לשנות מההחלטה בית משפט קמא.

הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ז' סיון תשע"ד, 05/06/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצרא, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לאחר ששמעתי את דברי נציג המשيبة, נחה דעתם, כי נשמרו זכויות הבסיסיות של העורר, וכי העובדה שהעורר לא שוחח עם אשתו, מקורה בבקשתה מפורשת של העורר.

כל שהעורר שינה טumo, ולפחות לעת זו מבקש לשוחח עם אשתו, מצופה, כי היחידה החקורת תיתן דעתה לבקשתה זו ותאפשר קיומה של השיחה בהתאם לצורך.

ניתנה והודעה היום ז' סיון תשע"ד, 05/06/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת